

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ,
ТУРИЗМА И ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА
Број: 011-00-0049/2016-03
Датум: 27. јануар 2016. године
Немањина 22-2-6
Београд

ПРИВРЕДНА КОМОРА СРБИЈЕ
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 29. 01. 2016			
Сл. јед.	БРОЈ	Прилог	Безбедности
01-	11/16		

ПРИВРЕДНА КОМОРА СРБИЈЕ

11000 БЕОГРАД
Ресавска 13-15

У прилогу дописа достављамо вам Нацрт закона о изменама и допунама Закона о општој безбедности производа, ради давања мишљења.

Молим да ваше мишљење доставите у што краћем року.

ДРЖАВНИ СЕКРЕТАР

Весна Ковач

ПРЕГЛЕД ОДРЕДБИ ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ

ЗАКОН О ОПШТОЈ БЕЗБЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА

(Сл. гласник РС бр. 41/09)

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет

Члан 1.

Овим законом уређује се општа безбедност производа који су стављени на тржиште, критеријуми за оцењивање усаглашености производа са општим захтевом за безбедност, обавезе произвођача и дистрибутера, услови и начин информисања и размене информација у вези са ризицима које производ представља по здравље и безбедност потрошача и других корисника, као и вршење надзора СА ЦИЉЕМ ДА ПРОИЗВОДИ СТАВЉЕНИ НА ТРЖИШТЕ БУДУ БЕЗБЕДНИ.

Примена

Члан 2.

Овај закон примењује се на све производе који се у смислу овог закона сматрају производима, осим на производе за које је посебним прописом уређена њихова безбедност.

Ако посебним прописима из става 1. овог члана нису уређена питања која се односе на обавезе произвођача и дистрибутера, обавезе информисања и размене информација, као и на питања која се односе на надзор, на та питања примењују се одредбе овог закона.

Ако посебним прописима из става 1. овог члана нису обухваћене све врсте и категорије ризика које производ може да представља, овај закон примењује се само у односу на те врсте и категорије ризика.

Одговорност за штету

Члан 3.

Испуњавање обавеза прописаних овим законом не искључује одговорност произвођача за штету насталу од производа, односно ствари са недостатком у смислу прописа којима је уређена та одговорност.

Значење појединих израза

Члан 4.

Поједини изрази у смислу овог закона имају следеће значење:

1) производ јесте сваки ~~финални~~ производ, укључујући и производ у вези са пружањем услуга, који се у обављању делатности испоручује или чини доступним потрошачу или другом кориснику, уз накнаду или без накнаде, без обзира на то да ли је нов, употребљаван или преправљен, осим употребљаваног производа који се испоручује као антиквитет, као и производа који пре употребе треба поправити или преправити, под условом да испоручилац о томе на јасан начин унапред обавести лице коме испоручује такве производе;

2) антиквитет јесте предмет који има културну, историјску, уметничку, научну или другу сличну вредност и који је стар најмање 100 година, или предмет мање старости ако је постао реткост због тога што се више не производи или израђује;

3) безбедан производ јесте сваки производ који, под редовним или разумно предвидљивим условима употребе, укључујући период у коме се производ употребљава, као и пуштање у рад, инсталирање и захтеве у погледу одржавања, када је то потребно, не представља никакав ризик или представља минималан ризик који је примерен употреби производа и који се сматра прихватљивим и усклађеним са високим нивоом заштите безбедности и здравља потрошача и других корисника, узимајући у обзир нарочито:

(1) својства производа, укључујући његов састав, паковање односно амбалажу, упутство за склапање, инсталирање и одржавање када је то потребно;

(2) утицај на друге производе, у случају када се може разумно предвидети да ће се употребљавати са другим производима;

(3) представљање производа, у смислу његовог показивања, означавања, упозорења и упутстава за његову употребу и одлагање, смештаја или уништавања после употребе, као и било које друге ознаке или обавештења о производу;

(4) категорије потрошача и других корисника који су изложени ризику када употребљавају одређени производ, нарочито децу и старија лица;

4) опасан производ јесте сваки производ који није безбедан у смислу овог закона, с тим да могућност постизања виших нивоа безбедности или доступност других производа који представљају мањи степен ризика, не може бити довољан основ да се одређени производ сматра опасним;

5) обманујући производ јесте опасан производ који својим изгледом, обликом, величином, бојом, мирисом, паковањем, односно амбалажом, ознаком, количином или на други начин подсећа на прехранбени производ, а није прехранбени производ, тако да постоји знатна вероватноћа да га потрошачи, нарочито деца, употребе као прехранбени производ што би могло да представља опасност по њихово здравље или живот;

6) озбиљан ризик јесте сваки ризик који захтева хитно поступање надлежних органа, укључујући и ризик чије последице нису тренутне, односно непосредне, а чија

се озбиљност процењује нарочито на основу озбиљности могућих последица по здравље и безбедност потрошача и других корисника, као и на основу учесталости тих последица;

7) произвођач јесте:

(1) правно лице, предузетник или физичко лице које израђује производ или се представља као произвођач стављањем на производ свог пословног имена, имена или назива, жига или неке друге препознатљиве ознаке или на други начин, односно лице које је преправило производ, ако су уписани у одговарајући регистар надлежног органа у Републици Србији, односно ако имају пребивалиште на њеној територији;

(2) заступник произвођача ако произвођач није уписан у одговарајући регистар надлежног органа у Републици Србији, односно нема пребивалиште на њеној територији;

(3) увозник ако произвођач, односно његов заступник није уписан у одговарајући регистар надлежног органа у Републици Србији, односно нема пребивалиште на њеној територији;

(4) друго правно лице, предузетник или физичко лице које је, у границама делатности коју обавља, укључено у ланац испоруке и чија активност утиче на безбедност производа;

8) дистрибутер јесте правно лице, предузетник или физичко лице које је, у границама делатности коју обавља, укључено у ланац испоруке и чија активност не утиче на безбедност производа;

9) потрошач јесте физичко лице коме се производ испоручује или чини доступним и који употребљава производ за личне потребе или потребе свог домаћинства;

10) други корисник јесте свако лице коме се производ испоручује или чини доступним и које употребљава, односно користи производ за сопствене потребе, односно за обављање своје делатности;

11) опозивање производа јесте свака активност или мера којом се врши повраћај опасног производа који је произвођач или дистрибутер већ испоручио или учинио доступним потрошачима и другим корисницима;

12) повлачење производа јесте свака активност или мера којом се спречава дистрибуција, излагање или нуђење опасног производа који је на тржишту;

13) систем брзе размене информација јесте систем брзог обавештавања и узбуњивања између надлежних и других органа и организација у Републици Србији о мерама и активностима које се предузимају у вези са ризицима које опасан производ представља по здравље и безбедност потрошача и других корисника;

14) RAPEX јесте систем брзе размене информација између држава чланица Европске уније и Комисије Европских заједница (у даљем тексту: Комисије ЕЗ) о мерама и активностима које се предузимају у вези са озбиљним ризиком које опасан производ представља по здравље и безбедност потрошача;

15) хармонизовани европски стандард јесте стандард који је, по налогу Комисије ЕЗ, донела одговарајућа европска организација за стандардизацију и који је објављен у Службеном листу Европских заједница.

II. КРИТЕРИЈУМИ ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ ПРОИЗВОДА СА ОПШТИМ ЗАХТЕВОМ ЗА БЕЗБЕДНОСТ

Општи захтев за безбедност

Члан 5.

Произвођач је дужан да ставља на тржиште искључиво безбедне производе.

Захтев за обмањујуће производе

Члан 6.

Забрањено је производити, увозити, извозити или стављати на тржиште обмањујуће производе.

Листа стандарда

КРИТЕРИЈУМИ ЗА ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ ПРОИЗВОДА

Члан 7.

~~Ако не постоје одговарајући посебни прописи из члана 2. овог закона, производ се сматра безбедним ако испуњава захтеве српских стандарда којима се преузимају хармонизовани европски стандарди донети ради испуњења општег захтева за безбедност производа и чија листа је објављена у "Службеном гласнику Републике Србије".~~

~~Листу стандарда из става 1. овог члана утврђује министар надлежан за послове стандардизације.~~

УСАГЛАШЕНОСТ ПРОИЗВОДА СА ОПШТИМ ЗАХТЕВОМ БЕЗБЕДНОСТИ ОЦЕЊУЈЕ СЕ ПРИМЕНОМ СЛЕДЕЋИХ КРИТЕРИЈУМА:

1) ПРОИЗВОД СЕ СМАТРА БЕЗБЕДНИМ АКО ИСПУЊАЦА ЗАХТЕВЕ У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА КОЈИМА СЕ ПРЕУЗИМАЈУ РЕЛЕВАНТНИ ПРОПИСИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ БЕЗБЕДНОСТ ПРОИЗВОДА;

2) ПРОИЗВОД СЕ СМАТРА БЕЗБЕНИМ И КАДА НЕМА ПРОПИСА ИЗ ТАЧКЕ 1. ОВОГ ЧЛАНА, АКО ЈЕ У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИ УРЕЂУЈУ ЗДРАВСТВЕНЕ И БЕЗБЕДНОСНЕ ЗАХТЕВЕ КОЈЕ ПРОИЗВОД МОРА ДА ИСПУНИ ДА БИ СЕ СТАВИО НА ТРЖИШТЕ;

3) ПРОИЗВОД СЕ СМАТРА БЕЗБЕДНИМ АКО ИСПУЊАВА ЗАХТЕВЕ ДОБРОВОЉНИХ СРПСКИХ СТАНДАРДА КОЈИМА СЕ ПРЕУЗИМАЈУ ЕВРОПСКИ СТАНДАРДИ ДОНЕТИ РАДИ ИСПУЊЕЊА ОПШТЕГ ЗАХТЕВА ЗА БЕЗБЕДНОСТ ПРОИЗВОДА И КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ У „СЛУЖБЕНОМ ЛИСТУ ЕУ”

МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ СТАНДАРДИЗАЦИЈЕ УТВРЂУЈЕ ЛИСТУ СРПСКИХ СТАНДАРДА ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 3) ОВОГ ЧЛАНА, А КОЈА СЕ ОБЈАВЉУЈЕ У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РС”.

Остали критеријуми за оцењивање усаглашености производа

Члан 8.

Ако не постоје одговарајући посебни прописи из члана 2. овог закона, односно стандарди из члана 7. овог закона, усаглашеност производа са општим захтевом за безбедност оцењује се узимајући у обзир:

- 1) српске стандарде којима су преузети одговарајући европски стандарди који нису на листи из члана 7. овог закона;
- 2) друге српске стандарде;
- 3) препоруке Комисије ЕЗ којима се утврђују смернице за оцену безбедности производа;
- 4) правила добре праксе у вези са безбедношћу производа у одговарајућој области;
- 5) достигнути ниво развијености науке и технике, односно технологије;
- 6) разумна очекивања потрошача у вези са безбедношћу производа.

У СЛУЧАЈЕВИМА КОЈИ НИСУ ОБУХВАЋЕНИ 7. ОВОГ ЗАКОНА, УСАГЛАШЕНОСТ ПРОИЗВОДА СА ОПШТИМ ЗАХТЕВОМ ЗА БЕЗБЕДНОСТ ОЦЕЊУЈЕ СЕ УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР:

- 1) ДОБРОВОЉНЕ СРПСКЕ СТАНДАРДЕ КОЈИМА СЕ ПРЕУЗИМАЈУ ОДГОВАРАЈУЋИ ЕВРОПСКИ СТАНДАРДИ КОЈИ НИСУ СТАНДАРДИ ИЗ ЧЛАНА 7. ОВОГ ЗАКОНА;
- 2) ДРУГЕ СТАНДАРДЕ;
- 3) ПРЕПОРУКЕ ЕВРОСКЕ КОМИСИЈЕ КОЈИМА СЕ УТВРЂУЈУ СМЕРНИЦЕ ЗА ОЦЕНУ БЕЗБЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА;
- 4) ПРАВИЛА ДОБРЕ ПРАКСЕ У ВЕЗИ СА БЕЗБЕДНОШЋУ ПРОИЗВОДА У ОДГОВАРАЈУЋЕМ СЕКТОРУ;
- 5) ДОСТИГНУТИ НИВО РАЗВИЈЕНОСТИ НАУКЕ И ТЕХНИКЕ, ОДНОСНО ТЕХНОЛОГИЈЕ;
- 6) РАЗУМНА ОЧЕКИВАЊА ПОТРОШАЧА У ВЕЗИ СА БЕЗБЕДНОШЋУ ПРОИЗВОДА.

Заштитна клаузула

Члан 9.

Орган надлежан за предузимање одговарајућих мера у складу са овлашћењима утврђеним овим и другим законима (у даљем тексту: надлежни орган) може да предузме одговарајуће мере ако постоје докази да је производ опасан иако тај производ испуњава захтеве за безбедност који су утврђени посебним прописима из

члана 2. овог закона, односно испуњава критеријуме за оцењивање усаглашености из чл. 7. и 8. овог закона.

III. ОБАВЕЗЕ ПРОИЗВОЂАЧА И ДИСТРИБУТЕРА

Обавезе произвођача

Члан 10.

Произвођач је дужан да, у границама делатности коју обавља, пружа потребне информације потрошачима и другим корисницима које ће им омогућити да процене ризик који производ може да представља током периода његове употребе који одређује произвођач или разумно предвидљивог периода употребе, ако такав ризик није очигледан без одговарајућег упозорења и које ће им омогућити да предузму одговарајуће мере предострожности у односу на такав ризик.

Пружање потребних информација и упозорења из става 1. овог члана не ослобађа произвођача других обавеза и захтева прописаних овим законом и другим прописима.

Произвођач је обавезан да, у зависности од својстава производа, а у границама делатности коју обавља, предузима активности и мере које ће му омогућити да:

1) благовремено изврши анализу и процену ризика које би ти производи могли да представљају;

2) упозори потрошаче и друге кориснике на процењене, односно утврђене ризике;

3) опозове и повуче производе са тржишта, са циљем отклањања, односно смањења ризика на прихватљив ниво, у смислу члана 4. тачка 3) овог закона.

Под активностима и мерама из става 3. овог члана нарочито се сматрају:

1) указивање на идентитет произвођача (на производу или његовом паковању, односно амбалажи) и на друге податке о произвођачу и производу (серијски број, партија, шаржа, лот и сл.);

2) испитивање узорака производа на тржишту када је то потребно и обрада информација, а када је то неопходно и вођење регистра рекламација и информисање дистрибутера о овим мерама.

~~— Мере и активности из става 3. тач. 2) и 3) и става 4. овог члана, произвођачи предузимају самоиницијативно или по налогу надлежног органа.~~

~~— Меру опозивања производа произвођач предузима самоиницијативно само као крајњу меру ако процени да друге мере нису довољне за отклањање, односно смањење ризика, а може је спровести и на основу правила добре праксе у вези са опозивањем производа, ако таква правила постоје у Републици Србији.~~

МЕРЕ И АКТИВНОСТИ ИЗ СТАВА 3. ТАЧ. 2) И 3) ОВОГ ЧЛАНА ПРОИЗВОЂАЧИ ПРЕДУЗИМАЈУ ДОБРОВОЉНО ИЛИ НА ОСНОВУ МЕРЕ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА.

ОПОЗИВ ПРОИЗВОДА ПРОИЗВОЂАЧ ПРЕДУЗИМА ДОБРОВОЉНО КАО КРАЈЊУ МЕРУ АКО ПРОЦЕНИ ДА ДРУГЕ МЕРЕ НИСУ ДОВОЉНЕ ЗА СПРЕЧАВАЊЕ РИЗИКА ИЛИ КАДА ЈЕ ОБАВЕЗАН ДА ТО УРАДИ НА ОСНОВУ ПРЕДУЗЕТЕ МЕРЕ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА.

ОППОЗИВ МОЖЕ ДА СЕ СПРОВЕДЕ У ОКВИРУ ПРАВИЛА ДОБРЕ ПРАКСЕ (КОДЕКСА) АКО ТАКВА ПРАВИЛА ПОСТОЈЕ.

Обавезе дистрибутера

Члан 11.

Дистрибутер је дужан да, у границама делатности коју обавља, поступа са пажњом доброг привредника у очувању усаглашености производа са општим захтевом за безбедност производа, нарочито тако што:

1) испоручује или чини доступним искључиво производе за које зна или би, на основу информација које поседује и свог професионалног искуства, требало да претпостави да су безбедни;

2) прати и прослеђује информације о ризицима које производ може да представља;

3) чува, обезбеђује и доставља документацију потребну за утврђивање идентитета произвођача и порекла производа;

4) сарађује у спровођењу мера и активности које произвођачи и надлежни органи предузимају са циљем спречавања, отклањања или смањења ризика на прихватљив ниво у смислу члана 4. тачка 3) овог закона.

Заједничке обавезе произвођача и дистрибутера

Члан 12.

Ако произвођач, односно дистрибутер, на основу расположивих информација и свог професионалног знања и искуства, зна или би требало да зна да је производ који је ставио на тржиште опасан, дужан је да о томе хитно обавести надлежни орган.

Обавештење из става 1. овог члана доставља се у писаној форми и нарочито садржи:

1) податке који омогућавају идентификацију производа, односно серију производа (шаржа, лот, партија и сл.);

2) детаљан опис ризика који производ представља;

3) све расположиве информације потребне за праћење производа;

4) опис мера и активности предузетих са циљем отклањања ризика.

Произвођач и дистрибутер су дужни да, у границама делатности коју обављају, а по налогу надлежног органа, сарађују са тим органом у поступцима и мерама које се

предузимају да би се отклонили или смањили ризици које представљају производи који се испоручују или су већ испоручени.

Ако произвођач, односно дистрибутер не достави обавештење из става 1. овог члана, односно не поступи по налогу из става 3. овог члана у року одређеном у налогу, надлежни орган поступа у складу са овлашћењима утврђеним овим законом или другим прописима.

Министар надлежан за послове трговине (у даљем тексту: министар) ближе прописује облик и садржину обавештења из става 2. овог члана.

IV. УСЛОВИ И НАЧИН ИНФОРМИСАЊА И РАЗМЕНЕ ИНФОРМАЦИЈА

Јавност података

Члан 13.

~~— Информације којима располаже надлежни орган у вези са ризиком који производ представља по здравље и безбедност потрошача и других корисника јесу информације од јавног значаја и доступне су јавности, без обзира да ли су прописом или другим актом одређене као пословна тајна.~~

~~— Надлежни орган је дужан да сваком лицу, на његов захтев, достави информације из става 1. овог члана које садрже податке од значаја за идентификацију производа, категорију и врсту ризика који производ представља, као и податке о предузетим мерама и активностима надлежног органа, произвођача, односно дистрибутера, са циљем отклањања или смањења ризика на прихватљив ниво.~~

~~— Подаци о предузетим мерама и активностима произвођача односно дистрибутера из става 2. овог члана, не могу бити доступни јавности ако се ти подаци односе на научно, техничко, односно технолошко решење које представља пословну тајну.~~

~~— На остваривање права на приступ информацијама из ст. 1. и 2. овог члана, сходно се примењује закон којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, ако овим законом није другачије одређено.~~

ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈИМА РАСПОЛАЖУ НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ У ВЕЗИ СА РИЗИКОМ КОЈЕ ПРОИЗВОДИ ПРЕДСТАВЉАЈУ ПО ЗДРАВЉЕ И БЕЗБЕДНОСТ ПОТРОШАЧА И ДРУГИХ КОРИСНИКА ДОСТУПНЕ СУ ЈАВНОСТИ НА ТРАНСПАРЕНТАН НАЧИН, БЕЗ ОБЗИРА НА ОГРАНИЧЕЊА ЗА ПОТРЕБЕ АКТИВНОСТИ ПРАЋЕЊА И ИСТРАЖИВАЊА.

ЈАВНОСТИ СУ ПОСЕБНО ДОСТУПНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ О ИДЕНТИФИКАЦИЈИ ПРОИЗВОДА, ПРИРОДИ РИЗИКА И ПРЕДУЗЕТИМ МЕРАМА.

У ОПРАВДАНИМ СЛУЧАЈЕВИМА, НЕЋЕ СЕ ОБЈАВЉИВАТИ ИНФОРМАЦИЈЕ ДОБИЈЕНЕ У СВРХУ ПРИМЕНЕ ОВОГ ЗАКОНА КОЈЕ, ПО СВОЈОЈ ПРИРОДИ ПРЕДСТАВЉАЈУ ПОСЛОВНУ ТАЈНУ, ОСИМ ИНФОРМАЦИЈА КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА БЕЗБЕДНОСНА СВОЈСТВА ПРОИЗВОДА КОЈЕ СЕ МОРАЈУ ОБЈАВИТИ АКО ТО ЗАХТЕВАЈУ ОКОЛНОСТИ ДА БИ СЕ ЗАШТИТИЛО ЗДРАВЉЕ И БЕЗБЕДНОСТ ПОТРОШАЧА И ДРУГИХ КОРИСНИКА ПРОИЗВОДА.

ЗАШТИТА ПОСЛОВНЕ ТАЈНЕ НЕ СПРЕЧАВА ДАВАЊЕ ИНФОРМАЦИЈА НАДЛЕЖНИМ ОРГАНИМА КОЈЕ СУ ВАЖНЕ ЗА ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЕФИКАСНОГ ПРАЋЕЊА И НАДЗОРА ТРЖИШТА.

ОРГАНИ КОЈИ ПРИМЕ ИНФОРМАЦИЈЕ КОЈЕ ПРЕДСТАВЉАЈУ ПОСЛОВНУ ТАЈНУ, ОБЕЗБЕДИЋЕ ЊИХОВУ ЗАШТИТУ.

Размена информација

Члан 14.

Надлежни орган користи систем брзе размене информација у вези са озбиљним ризиком, као и са другим ризицима које опасан производ представља по здравље и безбедност потрошача и других корисника, а нарочито кад:

1) наложи меру повлачења или опозивања производа који представља озбиљан ризик;

2) предузима или препоручује, односно координира или организује предузимање одговарајућих активности и мера произвођачу или дистрибутеру, у вези са ризиком;

3) је упознат ~~са намером произвођача и дистрибутера за спровођење њихових~~ **ДА ПРОИЗВОЂАЧИ И ДИСТРИБУТЕРИ ПРЕДУЗИМАЈУ** активности са циљем отклањања, односно смањења ризика на прихватљив ниво који представља производ стављен на тржиште.

Влада ће, на предлог министарства надлежног за послове трговине ближе прописати начин успостављања и рада система брзе размене информација и одредити орган надлежан за обједињавање и дистрибуцију информација из става 1. овог члана.

ОРГАН ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ОДРЕЂЕН ЗА ОБЈЕДИЊАВАЊЕ И ДИСТРИБУЦИЈУ ИНФОРМАЦИЈА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ОБАВЕСТИЋЕ ЕВРОПСКУ КОМИСИЈУ О ПРЕДУЗЕТИМ МЕРАМА КОЈИМА СЕ ОГРАНИЧАВА СТАВЉАЊЕ ПРОИЗВОДА НА ТРЖИШТЕ ИЛИ ЗАХТЕВА ЊИХОВО ПОВЛАЧЕЊЕ ИЛИ ОПОЗИВ ПРОИЗВОДА КАО ШТО СУ ПРОИЗВОДИ НАВЕДЕНИ У ЧЛАНУ 18. СТАВ 1. ТАЧ. 2)-7) ОВОГ ЗАКОНА, У МЕРИ У КОЈОЈ НЕ ПОСТОЈИ ОБАВЕЗА ОБАВЕШТАВАЊА У СМISЛУ ЧЛАНА 15. ОВОГ ЗАКОНА.

АКО ОРГАН ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА СМАТРА ДА ПОСЛЕДИЦЕ РИЗИКА КОЈЕ ПРЕДСТАВЉА ПРОИЗВОД СТАВЉЕН НА ТРЖИШТЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, НЕ ПРЕЛАЗЕ ИЛИ НЕ МОГУ ПРЕЋИ ЊЕНУ ТЕРИТОРИЈУ, ОБАВЕСТИЋЕ ЕВРОПСКУ КОМИСИЈУ О ПРЕДУЗЕТИМ МЕРАМА ОД ИНТЕРЕСА ЗА ДРУГЕ ДРЖАВЕ ЧЛАНИЦЕ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ, А НАРОЧИТО АКО СУ МЕРЕ ПРЕДУЗЕТЕ РАДИ СПРЕЧАВАЊА, ОТКЛАЊАЊА ИЛИ СМАЊЕЊА НОВОГ РИЗИКА КОЈИ ДО ТАДА НИЈЕ БИО ПРИЈАВЉЕН ЕВРОПСКОЈ КОМИСИЈИ.

Члан 15.

~~Орган надлежан за обједињавање и дистрибуцију информација из члана 14. став 2. овог закона дужан је да информише Комисију ЕЗ путем система RAREX о озбиљном ризику који опасан производ представља и предузетим мерама, наводећи разлоге за њихово предузимање, измене или укидање.~~

~~Ако орган из става 1. овог члана сматра да последице ризика који представља производ стављен на тржиште Републике Србије не прелазе или не могу прећи њену територију, дужан је да информише Комисију ЕЗ о предузетим мерама од интереса за друге државе, а нарочито ако су оне предузете ради спречавања, отклањања или смањења новог ризика који до тада није био пријављен Комисији ЕЗ.~~

ОРГАН ИЗ ЧЛАНА 14. СТАВ 2. НАДЛЕЖАН ЗА ОБЈЕДИЊАВАЊЕ И ДИСТРИБУЦИЈУ ИНФОРМАЦИЈА, ОДМАХ ЋЕ ОБАВЕСТИТИ ЕВРОПСКУ КОМИСИЈУ ПРЕКО RAREX-А, АКО ЈЕ ОДЛУЧЕНО, ПРЕПОРУЧЕНО ИЛИ ДОГОВОРНО СА ПРОИЗВОЂАЧИМА И ДИСТРИБУТЕРИМА, БИЛО ПОД ОБАВЕЗОМ КОЈУ ЗАХТЕВА НАДЛЕЖНИ ОРГАН ИЛИ НА ДОБРОВОЉНОЈ ОСНОВИ, О МЕРАМА ИЛИ ПОСЛЕДИЦАМА У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА, ОРГАНИЧЕЊА ИЛИ УВОЂЕЊА ПОСЕБНИХ ПОСЕБНИХ УСЛОВА О МОГУЋЕМ СТАВЉАЊУ НА ТРЖИШТЕ ИЛИ КОРИШЋЕЊУ ПРОИЗВОДА ИЗ РАЗЛОГА ОЗБИЉНОГ РИЗИКА, И БЕЗ ОДЛАГАЊА ЋЕ ИНФОРМИСАТИ ЕВРОПСКУ КОМИСИЈУ О ИЗМЕНИ ИЛИ УКИДАЊУ СВАКЕ ТАКВЕ МЕРЕ.

АКО ОРГАН ИЗ ПРЕТХОДНОГ СТАВА ОВОГ ЧЛАНА СМАТРА ДА РИЗИК НЕ ПРЕЛАЗИ ИЛИ НЕ МОЖЕ ПРЕЋИ ТЕРИТОРИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ СЛЕДИЋЕ ПОСТУПАК ИЗ ЧЛАНА 14. ОВОГ ЗАКОНА, УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР РЕЛЕВАНТНЕ КРИТЕРИЈУМЕ КОЈИ СУ ПРЕДВИЂЕНИ ПРОЦЕДУРАМА И СМЕРНИЦАМА ЗА ПРИМЕНУ RAREX-А У ПОГЛЕДУ ФОРМЕ И САДРЖИНЕ ОБАВЕШТЕЊА ЕВРОПСКОЈ КОМИСИЈИ.

Влада ће ближе прописати начин и поступак информисања Комисије ЕЗ из ст. 1. и 2. овог члана, на предлог министарства надлежног за послове трговине.

Спровођење одлуке Комисије ЕЗ

Члан 16.

Када је за спровођење одлуке Комисије ЕЗ којом се забрањује или ограничава стављање на тржиште и извоз одређеног производа или групе производа који представљају озбиљан ризик по здравље и безбедност потрошача неопходно усвојити посебан акт, Влада ће, најкасније у року од 20 дана од дана објављивања те одлуке, донети акт којим ће ближе уредити поступање произвођача и дистрибутера у вези са спровођењем одлуке Комисије ЕЗ.

V. НАДЗОР

Инспекцијски и царински надзор

Члан 17.

Надзор над применом овог закона и прописа донетих за његово спровођење врше министарства надлежна за одговарајућу област, у складу са законом којим се уређује организација државне управе и законом којим се уређује делокруг послова министарстава.

АКО ОВИМ ИЛИ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ НИЈЕ ПРОПИСАНА НАДЛЕЖНОСТ ДРУГОГ ОРГАНА, НАДЗОР У ПОГЛЕДУ ОПШТЕ БЕЗБЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА ИЗ ЧЛАНА 2. ОВОГ ЗАКОНА СПРОВОДИ МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ ТРГОВИНЕ.

Инспекцијски надзор врше министарства из става 1. овог члана преко надлежних инспектора, у складу са законом којим се уређује организација државне управе и другим законима којима се уређује инспекцијски надзор **ОДНОСНО МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ ТРГОВИНЕ ПРЕКО ТРЖИШНИХ ИНСПЕКТОРА.**

Инспекцијски надзор над применом одредаба овог закона у делу којим се уређују обмањујући производи, врши министарство надлежно за послове здравља преко ~~надлежних инспектора~~ **САНИТАРНИ ИНСПЕКТОР.**

Надлежни царински орган неће дозволити увоз производа, односно серије производа (партије, шарже, лота и сл.) које не прати прописана документација о усаглашености са захтевима за безбедност производа, односно који нису означени прописаном ознаком усаглашености са захтевима за безбедност производа.

Ако надлежни царински орган утврди да, и без обзира на постојање документације и ознака из ~~става 4.~~ **СТАВА 5.** овог члана, производ изазива оправдану сумњу у погледу постојања озбиљног ризика по здравље и безбедност потрошача и других корисника, дужан је да о томе хитно обавести надлежни инспекцијски орган.

Обавештење из ~~става 5.~~ **СТАВА 6.** овог члана садржи, нарочито податке који омогућавају идентификацију производа, односно серије производа (партије, шарже, лота и сл.), произвођача, увозника, крајњег корисника увоза, опис ризика за који постоји сумња и расположиве информације потребне за праћење производа.

Надлежни царински орган привремено ће прекинути царински поступак увоза или извоза и пуштање производа за који посумња да је обмањујући, о чему ће хитно обавестити ~~надлежног~~ **САНИТАРНОГ** инспектора који је дужан да у року од 24 часа од добијања обавештења изврши инспекцијски надзор и утврди да ли је производ обмањујући.

Надлежни царински орган неће дозволити увоз или извоз производа, у смислу члана 6. овог закона, за који је ~~надлежни~~ **САНИТАРНИ** инспектор утврдио да је обмањујући и за који је изрекао меру забране увоза или извоза.

~~Ако надлежни инспектор у року из става 7. САНИТАРНИ ИНСПЕКТОР У РОКУ ИЗ СТАВА 8. овог члана не утврди да се ради о обмањујућем производу,~~ надлежни царински орган наставља царински поступак увоза или извоза и пуштање производа.

НАДЛЕЖНА МИНИСТАРСТВА ОБЕЗБЕЂУЈУ ДА ПРОИЗВОЂАЧИ И ДИСТРИБУТЕРИ ИСПУЊАВАЈУ СВОЈЕ ОБАВЕЗЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ

ЗАКОНОМ НА ТАКАВ НАЧИН ДА ПРОИЗВОДИ КОЈИ СЕ СТАВЉАЈУ НА ТРЖИШТЕ БУДУ БЕЗБЕДНИ.

Мере које предузимају надлежни инспектори

Члан 18.

Надлежни инспектор је овлашћен да у контроли безбедности производа, поред мера за чије је предузимање овлашћен другим прописима, предузме и друге мере:

1) за сваки производ:

(1) да организује, у одговарајућем обиму, провере својстава производа која утичу на његову безбедност, све до последње фазе његове употребе, односно коришћења и трошења;

(2) да наложи достављање информације произвођачима, дистрибутерима или другим лицима;

(3) да узима узорке производа ради испитивања својстава која утичу на његову безбедност;

2) за сваки производ који би могао да представља ризик у одређеним околностима:

(1) да наложи да производ на тржишту буде означен одговарајућим, јасним и разумљивим упозорењима о ризицима које производ може да представља, на језику који је у службеној употреби у Републици Србији;

(2) да наложи стављање на тржиште таквог производа претходним испуњењем додатних услова како би се тај производ учинио безбедним;

3) за сваки производ који би могао да представља ризик за одређена лица да наложи да та лица буду благовремено и на одговарајући начин упозорена на ризик, укључујући и објављивање упозорења преко средстава јавног информисања;

4) за сваки производ који би могао да буде опасан да привремено забрани нуђење, излагање, испоручивање и чињење доступним производа, за време које је потребно да се изврше провере својстава производа која могу да утичу на безбедност и здравље потрошача и других корисника;

5) за сваки опасан производ да забрани нуђење, излагање, испоручивање и чињење доступним производа и одговарајућим мерама обезбеди спровођење те забране;

6) за сваки опасан производ који је стављен на тржиште:

(1) да нареди или организује његово хитно повлачење и упозори потрошаче и друге кориснике на ризике које производ представља;

(2) да нареди, координира или, по потреби, организује са произвођачима и дистрибутерима и другим органима, опозивање производа од потрошача и других корисника, укључујући и принудно спровођење мере опозивања производа, као и уништавање таквог производа на одговарајући начин од стране и на терет произвођача, односно дистрибутера;

7) за сваки обмањујући производ да забрани производњу, увоз, извоз или стављање на тржиште ПОВУЧЕ ИЛИ ЗАХТЕВА ПОВЛАЧЕЊЕ СА ТРЖИШТА.

АКО ПОСТОЈЕ ДОКАЗИ ДА ЈЕ ПРОИЗВОД ОПАСАН, НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ ПРЕДУЗИМАЈУ МЕРЕ ОГРАНИЧЕЊА СТАВЉАЊА НА ТРЖИШТЕ ИЛИ ОПОЗИВА ОПАСНИХ ПРОИЗВОДА БЕЗ ОБЗИРА НА УСАГЛАШЕНОСТ СА ОПШТИМ ЗАХТЕВОМ ЗА БЕЗБЕДНОСТ ПРЕМА КРИТЕРИЈУМИМА ИЗ ЧЛ. 7. И 8. ОВОГ ЗАКОНА.

Меру опозивања производа из става 1. тачка б) подтачка (2) овог члана, надлежни инспектор налаже као крајњу меру, ако све остале активности и мере из чл. 10, 11, 12. и 18. овог закона које произвођач и дистрибутер предузме, ~~самоиницијативно~~ НА ДОБРОВОЉНОЈ ОСНОВИ или по налогу надлежног инспектора, нису довољне или задовољавајуће.

Трошкове који настану у поступку инспекцијског надзора сноси произвођач ако се утврди да производ није безбедан.

КАДА СЕ ЗБОГ ХИТНОСТИ ПРЕДУЗИМАЊА МЕРА У ИНТЕРЕСУ ЗДРАВЉА И БЕЗБЕДНОСТИ ПОТРОШАЧА И ДРУГИХ КОРИСНИКА, ЗАИНТЕРЕСОВАНА СТРАНА НИЈЕ ИЗЈАСНИЛА ПРЕ ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА, НАДЛЕЖНИ ИНСПЕКТОР ЋЕ ПОЗВАТИ ЗАИНТЕРЕСОВАНУ СТРАНУ ДА СЕ ИЗЈАСНИ НАКОН ДОНОШЕЊА РЕШЕЊА КОЈИМ СЕ ПРЕДУЗИМА НАВЕДЕНА МЕРА ОГРАНИЧЕЊА.

МЕРА КОЈОМ СЕ ЗАХТЕВА ПОВЛАЧЕЊЕ ПРОИЗВОДА ИЛИ ЊИХОВ ОПЗИВ, ТРЕБА ДА БУДЕ ПРЕДУЗЕТА НА НАЧИН КОЈИМ СЕ ПОДСТИЧУ ДИСТРИБУТЕРИ, КОРИСНИЦИ И ПОТРОШАЧИ ДА ТАКВУ МЕРУ СПРОВЕДУ.

Против решења надлежног инспектора којим је предузета мера из става 1. овог члана може се изјавити жалба надлежном министру у року од осам дана од дана достављања тог решења.

Против решења којим се забрањује увоз или извоз обмањујућих производа из става 1. тачка 7) овог члана, може се изјавити жалба министру надлежном за послове здравља у року од два дана од дана пријема решења.

Министарство надлежно за послове здравља дужно је да одлучи о жалби из ~~става~~ 5. СТАВА 8. овог члана у року од два дана од дана пријема жалбе.

Жалба против решења из ~~става~~ 5. СТАВА 8. овог члана не одлаже извршење решења.

Начела сразмерности и предострожности

Члан 19.

Кад надлежни инспектор предузима мере из члана 18. став 1. овог закона, а нарочито мере које су прописане у тач. 4), 5) и 6), поступа са дужном пажњом, сразмерно категорији и врсти ризика (начело сразмерности).

Надлежни инспектор може да предузме мере из члана 18. став 1. овог закона и у случају кад не постоји коначан научни доказ у вези са ризиком који производ може да представља, без обзира да ли су последице тог ризика тренутне или одложене, али

постоји почетни, не до краја потврђен резултат научног истраживања који указује на озбиљност ризика због могућих поседица по здравље и безбедност потрошача и других корисника (начело предострожности).

Члан 20.

Надлежни инспектор предузима мере из члана 18. став 1. овог закона, појединачно или истовремено према произвођачу, дистрибутеру или другим лицима када је то потребно.

Надлежни инспектор може да предузме истовремено више мера из члана 18. став 1. овог закона.

Сарадња у спровођењу надзора

Члан 21.

~~Ради обезбеђења ефикасног надзора у примени овог закона, надлежни органи дужни су да међусобно сарађују.~~

У ЦИЉУ ОБЕЗБЕЂЕЊА ЕФИКАСНОГ НАДЗОРА КОЈИМ СЕ ГАРАНТУЈЕ ВИСОК НИВО ЗАШТИТЕ ЗДРАВЉА И БЕЗБЕДНОСТИ ПОТРОШАЧА, ОБАВЕЗА ЈЕ НАДЛЕЖНИХ ОРГАНА ДА МЕЋУСОБНО САРАЂУЈУ У КООРДИНАЦИЈИ ПРАЋЕЊА САРАДЊЕ ПРЕКО САВЕТА ЗА БЕЗБЕДНОСТ ПРОИЗВОДА ОСНОВАНОГ НА ОСНОВУ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ТРЖИШНИ НАДЗОР, ОБЕЗБЕЂУЈУЋИ НАРОЧИТО СЛЕДЕЋЕ:

1) УСПОСТАВЉАЊЕ, ПЕРИОДИЧНО АЖУРИРАЊЕ И СПРОВОЂЕЊЕ ПРОГРАМА НАДЗОРА СЕКТОРА ПРЕМА КАТЕГОРИЈАМА ПРОИЗВОДА ИЛИ РИЗИКА И ПРАЋЕЊЕ АКТИВНОСТИ НАДЗОРА, НАЛАЗА И РЕЗУЛТАТА;

2) ПРАЋЕЊЕ И АЖУРИРАЊЕ НАУЧНИХ И ТЕХНИЧКИХ ЗНАЊА У ВЕЗИ СА БЕЗБЕДНОШЋУ ПРОИЗВОДА;

3) ПЕРИОДИЧНО РАЗМАТРАЊЕ И ПРОЦЕЊИВАЊЕ ФУНКЦИОНИСАЊА И ЕФИКАСНОСТИ НАДЗОРА И АКО ЈЕ ПОТРЕБНО РЕВИДИРАЊЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ И УСВОЈЕНОГ ПРИСТУПА НАДЗОРА.

НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ СУ ОБАВЕЗНИ ДА ПРИМЕ, УЗМУ У РАЗМАТРАЊЕ ПРИТУЖБЕ И ДРУГЕ ПОДНЕСКЕ ПОТРОШАЧА И ДРУГИХ ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ СТРАНА У ВЕЗИ СА БЕЗБЕДНОШЋУ ПРОИЗВОДА И У ВЕЗИ СА АКТИВНОСТИМА НАДЗОРА И КОНТРОЛЕ И ДА АКТИВНО ИНФОРМИШУ ПОТРОШАЧЕ И ДРУГЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНЕ СТРАНЕ О ПОСТУПЦИМА КОЈИ СУ У ТУ СВРХУ ПРЕДВИЂЕНИ И ПРЕДУЗЕТИ.

НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ ЋЕ ПОДСТИЦАТИ И ПРОМОВИСАТИ ДЕЛОВАЊЕ ПРОИЗВОЂАЧА И ДИСТРИБУТЕРА НА ДОБРОВОЉНОЈ ОСНОВИ У СКЛАДУ СА ОБАВЕЗАМА ИЗ ЧЛ. 10-12. ОВОГ ЗАКОНА, УКЉУЧУЈУЋИ ГДЕ ЈЕ ТО МОГУЋЕ, ДОНОШЕЊЕ И ПРИМЕНУ ПРАВИЛА ДОБРЕ ПРАКСЕ

НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ СУ ОВЛАШЋЕНИ ДА ПРЕДУЗИМАЈУ НЕОПХОДНЕ РАДЊЕ ДА БИ СЕ СА ДУЖНОМ ПАЖЊОМ ПРИМЕНИЛЕ ОДГОВАРАЈУЋЕ МЕРЕ ИЗ ЧЛАНА 18. СТАВ 1. ТАЧ. 2)-7), У СЛУЧАЈУ КАДА,

ЦЕНЕЋИ СВАКИ ПОЈЕДИНАЧНИ СЛУЧАЈ ЗА СЕБЕ И УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР СМЕРНИЦЕ ЗА УПРАВЉАЊЕ СИСТЕМОМ БРЗЕ РАЗМЕНЕ ИНФОРМАЦИЈА О ОПАСНИМ ПРОИЗВОДИМА (RAPEX).

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 22.

Новчаном казном од 500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице - произвођач ако:

- 1) стави на тржиште опасан производ (члан 5);
- 2) произведе, увезе, извезе или стави на тржиште обмањујући производ (члан 6);
- 3) не предузме активности и мере које ће му омогућити да опозове, односно повуче производ са тржишта, са циљем отклањања, односно смањења ризика на прихватљив ниво (члан 10. став 3. тачка 3).

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара и одговорно лице у правном лицу - произвођачу.

Члан 23.

Новчаном казном од 300.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице - дистрибутер ако:

- 1) увезе, извезе или стави на тржиште обмањујући производ (члан 6);
- 2) испоручи или учини доступним производ супротно члану 11. тачка 1) овог закона.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 50.000 до 200.000 динара и одговорно лице у правном лицу - дистрибутеру.

Прекршаји

Члан 24.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице - произвођач ако:

- 1) не пружи потрошачима и другим корисницима потребне информације, односно упозорења која ће им омогућити да процене ризике које производ представља и предузму одговарајуће мере предострожности у односу на такве ризике (члан 10. став 1);
- 2) не предузме активности и мере из члана 10. став 3. тачка 1) и 2) овог закона;

3) не достави надлежном органу обавештење из члана 12. став 1. или не сарађује са надлежним органима по њиховом налогу из члана 12. став 3. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара и одговорно лице у правном лицу - произвођачу.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара и предузетник - произвођач.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара и физичко лице - произвођач.

Члан 25.

Новчаном казном од 100.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице - дистрибутер ако:

1) не прати и не прослеђује информације о ризицима које производ може да представља (члан 11. тачка 2);

2) не чува, не обезбеђује и не доставља документацију потребну за утврђивање идентитета произвођача и порекла производа (члан 11. тачка 3);

3) не сарађује у спровођењу мера и активности које произвођачи и надлежни органи предузимају са циљем спречавања, отклањања или смањења ризика на прихватљив ниво (члан 11. тачка 4);

4) не достави надлежном органу обавештење из члана 12. став 1. или не сарађује са надлежним органима по њиховом налогу из члана 12. став 3. овог закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 20.000 до 50.000 динара и одговорно лице у правном лицу - дистрибутеру.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара и предузетник - дистрибутер.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара и физичко лице - дистрибутер.

Застарелост

Члан 26.

Прекршајни поступак не може се покренути ако протекну три године од дана када је прекршај учињен.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 27.

Министар ће донети пропис из члана 12. став 5. овог закона у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Влада ће донети акт из члана 14. став 2. овог закона у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Влада ће донети акт из члана 15. став 3. овог закона у року од 30 дана од дана приступања Републике Србије систему RAPEX.

Члан 28.

Даном приступања Републике Србије Европској унији, речи у члану 4. тачка 7) подтач. (1) овог закона: "уписани у одговарајући регистар надлежног органа у Републици Србији" имаће значење: "регистровани у Европској заједници", речи: "имају пребивалиште на њеној територији" имаће значење: "имају пребивалиште у Европској заједници", речи у подтач. (2) и (3): "није уписан у одговарајући регистар надлежног органа у Републици Србији" имаће значење: "није регистрован у Европској заједници", а речи: "нема пребивалиште на њеној територији" имаће значење: "нема пребивалиште у Европској заједници".

Члан 29.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а почиње да се примењује по истеку шест месеци од дана ступања на снагу.

Одредба члана 15. овог закона примењује се од дана приступања Републике Србије систему RAPEX, а одредба члана 16. овог закона примењује се од дана приступања Републике Србије Европској унији.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Нацрта закона о изменама и допунама Закона о општој безбедности производа садржан је у члану 97. став 1. тач. 5, 6, 16. и члану 17. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 89/06).

Према наведеним одредбама Устава, Република Србија уређује и обезбеђује систем контроле промета робе, јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката, систем обављања појединих привредних и других делатности, систем у области економских односа са иностранством, као и систем у области рада републичких органа и друге односе од интереса за Републику Србију у складу са Уставом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Важећи Закона о општој безбедности („Службени гласник Републике Србије”, број 41/09), донет је са циљем да обезбеди висок ниво заштите здравља и безбедности потрошача и других корисника производа, без обзира да ли се производи користе за личне потребе или за обављање професионалних делатности. Стога је законом прописана обавеза стављања на тржиште искључиво безбедних производа и забрана производња, увоз и стављање на тржиште обмањујућих производа, као и њихов извоз.

Важећи Закон о општој безбедности производа у знатној мери је преузео одредбе Директиву ЕЗ о општој безбедности производа (2001/95/ЕЗ). Такође, важећи закон је преузео Директиву ЕЕЗ о обмањујућим производима (87/357/ЕЕЗ).

У процесу даље хармонизације са Директивом ЕЗ о општој безбедности производа (2001/95/ЕЗ), са истом сврхом, да се обезбеди да производи стављени на тржиште буду безбедни, урађен је Нацрт закона о изменама и допунама Закона о општој безбедности производа, којим се потпуније и прецизније преузимају одредбе Директиву ЕЗ о општој безбедности производа (2001/95/ЕЗ). Доношење овог закона планирано је Националним планом за усвајање *Acquis Communautaire* (2014-2018).

Имајући у виду обавезе Републике Србије из Споразума о стабилизацији и придруживању, неопходно је да сви надлежни органи убрзају активности на испуњавању преузетих обавеза. Споразум о стабилизацији и придруживању захтева од државе која га закључује са ЕУ да се приликом хармонизације фокусира на кључне елементе правне тековине ЕУ у области унутрашњег тржишта, уз истицање, између осталог, заштите потрошача, стандардизације и оцењивања усаглашености.

С обзиром да овај закон има значајну улогу у наведеним областима битним за испуњење преузетих обавеза из Споразума о стабилности и

придруживању, приступа се његовој измени и допуни у складу са предвиђеним планом и на основу свеобухватне анализе и резултата примене нашег закона који је усвојен 2009. године, а који је обухваћен анализом од стране ангажованих ЕУ експерата уз учешће националних експерата. У вези са важећим законом као и са одредбама Нацрта закона о изменама и допунама Закона о општој безбедности производа, прибављени су коментари Европске комисије који су у процесу израде Закона о изменама и допунама Закона о општој безбедности производа допринели појашњењу битних појмова у области опште безбедности производа, критеријума за оцену усаглашености, обавеза произвођача и дистрибутера, размене информација и обавезе информисања јавности о опасним производина, надлежностима и овлашћењима органа за надзор у овој области.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Члан 1.

Овом допуном одредбе члана 1. Закона о општој безбедности производа, опредељује се сврха закона тако што се надзор усмерава према остварењу циља да производи стављени на тржиште буду безбедни.

Члан 2.

Овим чланом мења се појам производа у смислу овог закона, који се до сада односио на финалне производе, а сада, обухвата све производе, укључујући и оне производе који нису финални а без којих се одређени финални производи не могу користити као нпр. батерије.

Чл. 3-5.

У контексту раније прописане обавезе произвођача да ставља на тржиште искључиво безбедне производе, извршена је допуна којом се појашњава када се производи сматрају безбедним. Као први и основи услов за претпоставку усаглашености, узима се испуњеност захтева у складу са прописима којима се преузимају релевантни прописи ЕУ којима се уређује општа безбедност производа, а у недостатку тих прописа, претпоставка усаглашености захтева испуњеност захтева према другим прописима који уређују здравствене и безбедносне захтеве које производ мора да испуни да би се ставио на тржиште.

Ове одредбе праве разлику између добровољних српских стандарда којима се преузимају европски стандарди донети ради испуњења општег захтева за безбедност, када се сматра да је производ усаглашен са тим захтевима у односу на примену оних добровољних стандарда којима се преузимају други европски стандарди или се ради о националним стандардима и другим ситуацијама када се не може претпостављати усаглашеност са општим захтевом за безбедност већ је потребна оцена усаглашености. Ово је битно појашњење у погледу критеријума за оцену усаглашености производа са општим захтевима за безбедност и критеријумина за примену претпоставке усаглашености са наведеним захтевом.

Члан 6.

Овом одредбом се врши допуна члана 10. Закона којим се утврђују обавезе произвођача и на тај начин даје могућност произвођачу да активности у вези са опозивом опасних производа од потрошача, може спроводити и применом правила добре праксе (кодекса). Примена правила добре праксе је сада постављена шире од праксе која је установљена у Србији тако да ако добра пракса за одређене врсте или категорије ризика није успостављена у Србији али постоји у држави чланици ЕУ где послује исти привредни субјект који ту праксу примењује у другој држави, да та правила добре праксе може да примени у Србији без обзира што до тог тренутка таква пракса није успостављена у Србији.

Чланом 7.

У погледу услова и начина информисања јавности и размене информација, у целости се мањају одредбе члана 13. важећег Закона тако што се прописује да информације које су доступне надлежним органима у вези ризика које производи представљају по здравље и безбедност потрошача и других корисника биће доступне јавности на транспарентан начин, без обзира на ограничења за потребе активности праћења и истраживања.

Појашњава се да ће јавности посебно бити доступне информације о идентификацији производа, природи ризика и предузетим мерама.

У оправданим случајевима, неће се објављивати информације добијене у сврху примене овог закона које, по својој природи представљају пословну тајну, осим информација које се односе на безбедносна својстава производа које се морају објавити ако то захтевају околности да би се заштитило здравље и безбедност потрошача и других корисника производа. На овај начин врши се додатно усклађивање са наведом директивом ЕУ и појашњава овај веома важан механизам који доприноси ефикасној примени закона и ефикаснијем остваривању циља због којег се закон доноси.

Поред тога, прописана заштита пословне тајне не спречава давање информација надлежним органима које су важне за обезбеђење ефикасног праћења и надзора тржишта.

Чл. 8. и 9.

Овим одредбама се детаљније уређује начин размене информација са ЕК и регулише додатна могућност размене таквих информација заснованих на активностима произвођача и дистрибутера које они предузимају на добровољној основи или по захтеву надлежног органа.

Чл. 10. и 11.

Овим одредбама врше се измене и допуне одредби чл. 17. и 18. Закона тако што се одређује надлежност тржишне инспекције за општу безбедност свих производа из члана 2. Закона о општој безбедности производа, осим ако посебним законом за одређену категорију производа или врсту ризика није одређена надлежност другог органа. Такође, прецизира се надлежност санитарне инспекције

у делу примене одредби о обматујућим производима. Сходно томе прецизирају се одредбе о примени права на жалбу.

Члан 12.

Овим чланом врши се измена у погледу обавезе надлежних органа да међусобно сарађују и у погледу одговорности надлежних органа да надзор у вези са извршавањем обавеза произвођача и дистрибутера спроводе на начин којим се остварује циљ закона, што значи на начин којим се обезбеђује стављање на тржиште безбедних производа.

Поред осталог, допуна сховно овим одредбама односи се и на начин информисања ЕК. Уводи се обавеза редовног информисања ЕК. На тај начин појашњено је да се, у систему размене информација са државама чланицама ЕУ, информације упућују ЕК која је одговорна за даље прослеђивање тих информација државама чланицама.

Новина у односу на досадашњи пропис јесте то што ће, у смислу ове одредбе Закона, надлежни органи подстицати и промовисати деловање произвођача и дистрибутера на добровољној основи у складу са обавезама из овог закона а посебно са обавезама из чл. 10.-12. овог закона, укључујући где је то могуће, доношење и примену правила добре праксе.

Такође, прописује се обавеза надлежних органа да предузимају мере са дужном пажњом када се ради о озбиљном ризику и да узимају у обзир околности сваког појединачног случаја.

У циљу обезбеђења ефикасног надзора, обавеза је надлежних органа да успоставе периодично ажурирање и спровођење програма надзора према категоријама производа или ризика и праћење активности надзора, налаза и резултата.

Поред тога, надлежни органи се обавезују на праћење и ажурирање научних и техничких знања у вези са безбедношћу производа и на периодично разматрање и процењивање функционисања и ефикасности надзора и ако је потребно, ревидирање усвојеног приступа надзора.

Прописује се да су надлежни органи у обавези да приме, узму у разматрање притужбе и друге поднеске потрошача и других заинтересованих страна у вези са безбедношћу производа и у вези са активностима надзора и контроле и да активно информишу потрошаче и друге заинтересоване стране о поступцима који су у ту сврху предвиђени и предузети.

Додатно се уређује питање сарадње и комуникације надлежних органа са произвођачима и дистрибутерима у вези са испуњењем њихових обавеза у области опште безбедности производа у складу са релевантном директивом ЕУ.

Члан 13.

Прописано је да закон ступа на снагу осмог дана од дана његовог објављивања у („Службени гласник Републике Србије”, број 41/09).

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Србије.

Средства за рад надлежних органа обезбеђују се у буџету за редовно финансирање органа државне управе, односно за финансирање активности предвиђених програмом које доносе надлежни органи за спровође активности у области надзора и предузимање мера за које су овлашћени.

НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОПШТОЈ БЕЗБЕДНОСТИ ПРОИЗВОДА

Члан 1.

У Закону о општој безбедности производа („Службени гласник Републике Србије”, број 41/09), у члану 1. после речи: „надзора” додају се речи: „са циљем да производи стављени на тржиште буду безбедни”.

Члан 2.

У члану 4. тачка 1) брише се реч: „финални”.

Члан 3

После члана 6. назив „Листа стандарда“ мења се и гласи: „Критеријуми за оцењивање усаглашености производа”.

Члан 4.

Члан 7. мења се и гласи:

„Усаглашеност производа са општим захтевом безбедности оцењује се применом следећих критеријума:

1. Производ се сматра безбедним ако испуњава захтеве у складу са посебним прописима којима се преузимају релевантни прописи Европске уније којима се уређује безбедност производа.

2. Производ се сматра безбедним и када нема прописа из тачке 1. овог члана, ако је у складу са прописима који уређују здравствене и безбедносне захтеве које производ мора да испуни да би се ставио на тржиште.

3. Производ се сматра безбедним ако испуњава захтеве добровољних српских стандарда којима се преузимају европски стандарди донети ради испуњења општег захтева за безбедност производа и који су објављени у „Службеном гласнику ЕУ”.

Министар надлежан за послове стандардизације утврђује листу српских стандарда из става 1. тачка 3. овог члана, а која се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Члан 5.

Члан 8. мења се и гласи:

„У случајевима који нису обухваћени чланом 7. овог закона, усаглашеност производа са општим захтевом за безбедност оцењује се узимајући у обзир:

- 1) добровољне српске стандарде којима се преузимају одговарајући европски стандарди који нису стандарди из члана 7. овог закона;
- 2) друге стандарде;
- 3) препоруке Европске комисије којима се утврђују смернице за оцену безбедности производа;

- 4) правила добре праксе у вези са безбедношћу производа у одговарајућем сектору;
- 5) достигнути ниво развијености науке и технике, односно технологије;
- 6) разумна очекивања потрошача у вези са безбедношћу производа.

Члан 6.

Члан 10 ст. 5. и 6. мењају се и гласе:

„Мере и активности из става 3. тач. 2) и 3) и става 4. овог члана, произвођачи предузимају добровољно или на основу мере надлежног органа.

Опозив производа произвођач предузима добровољно као крајњу меру ако процени да друге мере несу довољне за спречавање ризика или када је обавезан да то уради на основу предузете мере надлежног органа.”

После става 6. додаје се став 7. који гласи:

„Опозив може да се спровести у оквиру правила добре праксе (кодекса) ако таква правила постоје.”

Члан 7.

Члан 13. мења се и гласи:

„Информације којима располажу надлежни органи у вези са ризиком које производи представљају по здравље и безбедност потрошача и других корисника доступне су јавности на транспарентан начин, без обзира на ограничења за потребе активности праћења и истраживања.

Јавности су посебно доступне информације о идентификацији производа, природи ризика и предузетим мерама.

У оправданим случајевима, неће се објављивати информације добијене у сврху примене овог закона које, по својој природи представљају пословну тајну, осим информација које се односе на безбедносна својства производа које се морају објавити ако то захтевају околности да би се заштитило здравље и безбедност потрошача и других корисника производа.

Заштита пословне тајне не спречава давање информација надлежним органима које су важне за обезбеђење ефикасног праћења и надзора тржишта.

Органи који приме информације које представљају пословну тајну, обезбедиће њихову заштиту.“

Члан 8.

У члану 14. став 1. тачка 3) речи: „са намером произвођача и дистрибутера за спровођење њихових” мењају се речима: „да произвођачи и дистрибутери предузимају”.

После става 2. додају се ст. 3. и 4. који гласе:

„Орган из става 2. овог члана одређен за обједињавање и дистрибуцију информација из става 1. овог члана, обавестиће Европску комисију о предузетим мерама којима се ограничава стављање производа на тржиште или захтева њихово повлачење или опозив производа као што су производи наведени у члану 18. став 1.

тач. 2)-7) овог закона, у мери у којој не постоји обавеза обавештавања у смислу члана 15. овог закона.

Ако орган из става 2. овог члана сматра да последице ризика које представља производ стављен на тржиште Републике Србије, не прелазе или не могу прећи њену територију, обавестиће Европску комисију о предузетим мерама од интереса за друге државе чланице Европске уније, а нарочито ако су мере предузете ради спречавања, отклањања или смањења новог ризика који до тада није био пријављен Европској комисији.”

Члан 9.

У члану 15. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Орган из члана 14. став 2. надлежан за обједињавање и дистрибуцију информација, одмах ће обавестити Европску комисију преко RAPEX-а, ако је одлучено, препоручено или договорено са произвођачем и дистрибутером, било под обавезом коју захтева надлежни орган или на добровољној основи, о мерама или поступцима у циљу спречавања, ограничења или увођења посебних услова о могућем стављању на тржиште или коришћењу производа из разлога озбиљног ризика, и без одлагања ће информисати Европску комисију о измени или укидању сваке такве мере.

Ако орган из претходног става овог члана сматра да ризик не прелази или не може прећи територију Републике Србије следиће поступак из члана 14. овог закона, узимајући у обзир релевантне критеријуме који су предвиђени процедурама и смерницама за примену RAPEX-а у погледу форме и садржине обавештења за Европској комисији.”

Члан 10.

У члану 17. после става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Ако овим или посебним законом није прописана надлежност другог органа, надзор у погледу опште безбедности производа из члана 2. овог закона спроводи министарство надлежно за послове трговине.”

У ставу 2. који постаје став 3. „после речи: „уређује инспекцијски надзор” додају се речи: „односно министарство надлежно за послове трговине преко тржишних инспектора”.

У ставу 3. који постаје став 4. речи: „надлежних инспектора” мењају се речима: „санитарних инспектора”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 6. речи: „став 4.” мењају се речина: „став 5.”.

У досадашњем ставу 6. који постаје став 7. речи: „става 5.” мењају се и гласе: „става 6.”.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 8. реч: „надлежног” мења се речју : „санитарног”.

У досадашњем ставу 8. који постаје став 9. реч „надлежни” мења се речју: „санитарни”.

У досадашњем ставу 9. који постаје став 10. речи: „надлежни инспектор у року из става 7.” мењају се речима: „санитарни инспектор у року из става 8.”.

После става 10. додаје се став 11. који гласи:

„Надлежна министарства обезбеђују да произвођачи и дистрибутери испуњавају своје обавезе у складу са овим законом на такав начин да производи који се стављају на тржиште буду безбедни”.

Члан 11.

У члану 18. став 1. тачка 7) после речи: „стављање на тржиште” додају се речи: „повуче или захтева његово повлачење са тржишта”.

После става 1. додаје се став 2. који гласи:

„Ако постоје докази да је производ опасан, надлежни органи предузимају мере ограничења стављања на тржиште или опозива опасних производа без обзира на усаглашеност са општим захтевом за безбедност према критеријумима из чл. 7. и 8. овог закона.

У ставу 2. који постаје став 3. реч: „самоиницијативно” мења се речју: „доброболно”.

После става 3. који постаје став 4. додају се ст.5. и 6. који гласе:

„Када се због хитности предузимања мере у интересу здравља и безбедности потрошача и других корисника, заинтересована страна није изјаснила пре доношења решења, надлежни инспектор ће позвати заинтересовану страну да се изјасни након доношења решења којим се предузима наведена мера ограничења.

Мера којом се захтева повлачење производа или њихов опозив, треба да буде предузета на начин којим се подстичу дистрибутери, корисници и потрошача да такву меру спроведу.”

Досадашњи ст. 4.-5. постају ст.7.-8.

У досадашњем ставу 6. који постаје став 9. речи:„става 5.” мењају се тако да гласе:„става 8”.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 10. речи:„става 5.” мењају се тако да гласе:„става 8”.

Члан 12.

Члан 21. мења се и гласи:

„У циљу обезбеђења ефикасног надзора којим се гарантује висок ниво заштите здравља и безбедности потрошача, обавеза је надлежних органа да међусобно сарађују у координацији праћења сарадње преко Савета за безбедност производа основаног на основу закона којим се уређује тржишни надзор, обезбеђујући нарочито следеће:

а) успостављање, периодично ажурирање и спровођење програма надзора сектора према категоријама производа или ризика и праћење активности надзора, налаза и резултата;

б) праћење и ажурирање научних и техничких знања у вези са безбедношћу производа;

в) периодично разматрање и процењивање функционисања и ефикасности надзора и ако је потребно ревидирање организације и усвојеног приступа надзора.

Надлежни органи су обавези да приме, узму у разматрање притужбе и друге поднеске потрошача и других заинтересованих страна у вези са безбедношћу производа и у вези са активностима надзора и контроле и да активно информишу потрошаче и друге заинтересоване стране о поступцима који су у ту сврху предвиђени и предузети.

Надлежни органи ће подстицати и промовисати деловање произвођача и дистрибутера на добровољној основи у складу са обавезама из овог закона а посебно са обавезама из чл. 10.-12. овог закона, укључујући где је то могуће, доношење и примену правила добре праксе.

Надлежни органи су овлашћени да предузимају неопходне радње да би се са дужном пажњом примениле одговарајуће мере из члана 18. став 1. тач. 2)-7), у случају када производи представљају озбиљан ризик, ценећи сваки појединачни случај за себе и узимајући у обзир Смернице за управљање Системом брзе размене информација о опасним производима (RAPEX).””

Члан 13.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА

1. Одређивање проблема које закон треба да реши

Доношење овог закона, засновано је на Националном програму усклађивања са правним тековинама ЕУ и обавезама усклађивања и примене прописа и правила конкуренције и заштите потрошача преузетих Споразумом о стабилизацији и придуживању са очекиваним ефектом да се на тржеште стављају само безбедни производи и да се постигне висок ниво заштите здравља и безбедности потрошача.

Општа безбедност производа која се уређује овим законом представља важан сегмент правног оквира у области заштите потрошача. С обзиром да детаљно уређује критеријуме за оцену усаглашености производа са општим захтевом за безбедност и да се заснива на принципима сарадње и комуникацију свих заинтересованих страна, уз могућност предузимања мера од стране привредних субјеката на добровољној основи и уређује однос овог закона са другим прописима, појашњава надлежност и примену овлашћења надлежних органа, закон треба да буде подстицајан за стварање повољнијег пословног окружења. Истовремено закон треба да допринесе повешању свести привредних субјеката о њиховим обавезама и информисаност потрошача о њиховим правима и нашину остваривању тих права у области опште безбедности производа.

Развој и коришћење информативних система, база података и система за размену информација између надлежних органа за надзор у области опште безбедности производа и царинског органа и обједињавање тих података у усклађеном систему, представља механизме који функционише на основу овог закона са циљем да унапреди правни оквир у овој области и створи основу за изградњу модерних институција за надзор тржишта. Из тог разлога, очекивани ефекат овог закона јесте даљи корак у знапређењу пословног амбијента за одговорно трговање безбедним производима и јаснија правила понашања у области заштите потрошача.

Примена мера од стране надлежних органа је условљена применом начела сразмерности мере у односу на озбиљност ризика за здравље и безбедност потрошача и других корисника производа уз могућност предузимања мере на основу принципа предострожности, када за то постоји потреба.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Закон представља сегмент хоризонталног правног оквира који доприноси развоју економије, изградње модерне структуре трговине, укључивање Републике Србије у токове на јединственом тржишту Европске Уније, успостављање механизма који омогућавају висок ниво заштите потрошача и других корисника производа.

Овај закон подржава примену техничког законодавства и добровољних стандарда у циљу даљег унапређења тржишне економије која пружа веће шансе привредницима, а потрошачима већу могућност избора производа који су усаглашени са општим захтевом за безбедност у складу са прописаним критеријумима.

Са аспекта примене критеријума за оцену усаглашености производа са општим захтевом за безбедност, успостављање ефикасног надзора на тржишту за постизање безбедности производа, уз минимално оптерећење привреде, је кључни задатак надлежних органа и циљ овог закона.

Овај закон обавезује даљи развој координаног система размене информаија између надлежних органа, укључујући и сарадњу и размену информација са привредним субјектима када они предузимају активности на добровољној основи или по захтеву надлежног органа да би повукли са тржишта или опозвани од потрошача опасне производе. Овај систем заснован на успостављеним правилима функционисања Система брзе размене информација о опасним производима у ЕУ (RAPEX) има јединствен приступ када се ради о примени прописа који садрже захтеве за безбедност непрехрамбених производа са циљем да надлежни органи ефикасно спроводе активности на целој територији Републике Србије.

Посебно је значајно што се овим законом прецизира надлежност из делокруга тржишне инспекције у оквиру министарства надлежног за послове трговине, за општу безбедност производа и надлежност санитарне инспекције у оквиру министарства надлежног за послове здравља у области обманјујућих производа. Надлежни органи у чијем делокругу је спровођење активности и примена мера надзора тржишта које имају за циљ општу безбедност непрехрамбених производа, обавезујући их тако на примену начела и процедура прописаних овим законом. У вези са применом посебних прописа који уређују надлежност других органа за надзор у погледу испуњености захтева безбедности производа са истим циљем да се заштите потрошачи и други корисници производа, овај закон не искључује надлежност тих органа, али им даје нове механизме за ефикаснији рад у оквиру већ утврђене надлежности, укључивањем у уставновљени систем брзе размене информација о опасним производима и применом савремених метод рада и комуникације са заинтересованим странама и ефикаснијом применом овлашћења која укључују и опозив опасног производа од потрошача, односно корисника.

3. Друге могућности за решавање проблема

Анализом метода за постизање циљева који су у основи доношења овог закона евидентно је да су предложена законска решења заснована на савременем методама и најбољим праксама које се примењују са истим циљем. Постављени принципи рада надлежних органа заснованих на међусобној сарадњи и размени информација која укључује комуникацију са привредним субјектима и другим заинтересованим странама, нема алтернативу. Стога су предложена законска решења боља од алтернативних могућности примењених пре доношења закона а које би успоравале

примену метода сарадње и комуникације носилаца обавеза прописаних законом и заинтересованих страна.

4. Зашто је доношење Закона најбоље за решавање проблема

Закон о изменама и допунама Закона о општој безбедности производа даје могућност унапређења сарадње између надлежних органа и привредних субјеката у сврху остваривања циља закона који се овом изменама и допунама недвосмислено повезује са већим нивом заштите и безбедности потрошача и других корисника производа. Овај установљени приступ у спровођењу активности надзора у Србији, који стрално треба унапређивати, обавезује надлежне органе да у спровођењу овог закона преузму одговорност за примену начела која надзор чине делотворним тако да доприносе остварењу његовог циља.

5. На кога ће и како утицати предложена решења

Поред улоге органа тржишног надзора, Закон даје значајно место и одређује улогу органа царинског надзора. Важећим Законом о општој безбедности производа и подзаконским актима за спровођење тог закона, Управа царине је преузела обавезу сарадње са надлежним органима тржишног надзора. На основу Закона о општој безбедности производа и доношењем Уредбе о начину успостављања и рада система брзе размене информација о опасним производима, омогућена је сарадња и координација у размени информација о опасним производима између органа тржишног надзора и Управе царина, уз координацију тог система преко министарства надлежног за трговину, као контактне тачке. Овај систем служи и за информисање јавности о опасним производима, што се овим законом додатно усклађује са савременим методама рада и са одредбама релевантне Директиве ЕЗ о општој безбедности производа. Чињење додатних јавности информација о опасним производима је недвосмислено утврђено за разлику од досадашњих нејасноћа у погледу захтева за достављање информација. Информације о опасним производима морају бити доступне јавности без подношења захтева за доступност тих информација.

Овај закон ће додатно обезбедити правну сигурност свим учесницима на тржишту, с обзиром на то да прописана општа правила за оцењивање усаглашености, обавезе произвођача и дистрибутера и правила за рад органа надзора над тржиштем захтевају од тих органа да поступају у складу са донетим програмима надзора који садрже унапред утврђен обим надзора и врсту мера и да обезбеде праћење и оцену ефеката тих мера и ажурирање програма, када за то постоје оправдани разлози, уз обавезу надлежних органа да приме и размотре пријаве потрошача, односно заинтересованих страна и да их извести о предузетом..

Примена овог закона знатно ће утицати на спречавање нелојалне конкуренције, јер ће се за све произвођаче и дистрибутере успоставити једнака и јасна правила у погледу производње, увоза и дистрибуције искључиво безбедних производа и усаглашених производа.

Предложеним решењима грађани и привредни субјекти ће бити у потпуности информисани, не само о опасним производима већ и о врсти и озбиљности ризика за здравље и безбедност и о предузетим мерама.

Такође, овим законом не уводе се нове обавезе, нити се установљавају нови трошкови за привредне субјекте, обзиром да су обавезе (пружање на увид документације, достављање информација, доступност пословних просторија, узимање узорака и др.) и трошкови (трошкови анализа и испитивања, трошкови поступка и др.у случајевима опасних, небезбедних и неусаглашених производа) већ прописани законима који су у примени.

6. Какве трошкове ће примена закона створити грађанима и привреди (нарочито малим и средњим предузећима)

Циљ закона је да се смањи могућност наступања штетних последица по здравље и безбедност потрошача и других корисника, као и њихове имовине. Стога се очекују позитивни ефекти примене закона без додатних трошкова његове примене.

7. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

И поред тога што закон не уводи додатне трошкове, неопходно је нагласити немерљивост позитивних ефеката који се очекују у вези са повећањем нивоа заштите од ризика опасних производа, заштите безбедности, живота и здрављу људи и заштити животне средине.

8. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију

Доношењем овог закона, створиће се услови за улазак нових привредних субјеката на тржиште, јер ће се елиминисати они привредни субјекти који на тржиште свесно стављају опасне производе, настале снижавањем трошкова производње и дистрибуције на уштрб безбедности производа.

9. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

Све заинтересоване стране ће имати прилику да се изјасне о Закона (биће ажурирано током даље процедуре сходно Програму...)

10. Које ће се мере током примене закона предузети да би се остварило оно што се доношењем закона намерава

Министарство надлежно за послове трговне донеће Упутство за усмеравање сарадње између надлежних органа, укључујући комуникацију са привредним субјектима.

Надлежни органи ће подстицати и промовисати деловање привредних субјеката на добровољној основи у складу са предложеним законским решењима са обавезом предузимања рестриктивних мера, укључујући опозив производа од корисника, како крајње мере када је то неопходно у циљу отклањања ризика за здравље и безбедност потрошача и других корисника производа.

